Temps Ordinari - Vint-i-cinquè diumenge

Per FrancescX el dl., 18/09/2023 - 00:00

Is 55,6-9)
Fl 1,20c-24,27a
Mt 20,1-16

La justícia humana

Encara que hàgim llegit, sentit i proclamat aquest relat de Jesús a l'evangeli, moltes vegades, o potser sempre, ens deixa una mica o molt incòmodes.

I és que els criteris de Jesús no acaben d'encaixar amb els nostres criteris. La justícia del Regne de Déu, distorsiona la justícia humana. I això ens costa d'acceptar-ho. I, més o menys inconscientment o conscient, ens rebotem i mirem d'interpretar les paràboles adaptant-les a la nostra manera de veure.

I s'han buscat i s'han donat explicacions de la paràbola, que podrien fer coherent i just, segons la nostra manera de veure, el comportament de l'amo de la vinya.

Una de les interpretacions, que s'han donat, és que els que van ser cridats a última hora van treballar amb més intensitat o amb més destresa que els altres. I, tant va ser així, que es van igualar all treball dels que hi van estar tota la jornada.

Control del treball

Però, això no ho diu pas l'amo de la vinya en el relat. L'amo de la vinya no posa aparell de control d'entrada, ni fa càlculs de temps, ni té una escala de retribució monetària, ni n'hi apareix qui porti la comptabilitat.

I, per altra banda, el que va treballar tota la jornada i reclama a l'amo, no el mou el desig de justícia. A més, no se l'hi ha comès cap injustícia, perquè ha rebut el que havia estat establert i acceptat. El que el mou és l'enveja. I no ha captat, ni de bon tros, el criteri de bondat de l'amo.

La frase clau és la que li dirigeix l'amo: *"tens enveja, perquè jo soc generós?"* El que el mou no són les lleis de la justícia humana, ni els estatuts dels treballadors, ni les taules salarials.

Justícia del Regne

Jesús inicia la narració de la paràbola dient: Amb el Regne del cel passa com amb un propietari... I al propietari en el Regne del cel el que el mou no són les lleis de la justícia humana, sinó la de la justícia del Regne del cel. El codi, l'estatut, el conveni, la llei del Regne del Cel és el de la compassió i de la generositat, que brollen espontanis de l'amor. I, evidentment, l'amor està totalment contraposat a l'enveja.

Déu ens ha mostrat, com Ell, que és el Senyor, es regeix per la llei de l'amor en el seu Regne. Per això, davant de la nostra actitud egoista, precisament perquè Ell és amor i estima, s'ha compadit de nosaltres i ha mostrat, fora de mida, la seva generositat i de transcendència universal en l'encarnació del seu Fill en Jesús de Natzaret, tot passant fent el bé i patint la mort ignominiosa a la creu.

La nostra injustícia

Aquesta sí que és la màxima injustícia que hem comès nosaltres. I aquesta màxima injustícia ha estat compadida per l'amor i generositat de Déu, que, ressuscitant-lo, ens ha obtingut per a nosaltres, no solament el perdó, sinó la vida plena per sempre.

A l'eucaristia se'ns mou a fer-ne una gran acció de gràcies!

ETIQUETES
JUSTÍCIA BONDAT ENVEJA